

روایی آمریکایی | روزگار

هنری کسینجر، یکی از مؤثرترین مشاورین و استراتژیست‌های بین‌المللی دولت‌های آمریکا از چهل سال پیش تا کنون بوده که اندیشه‌هایش، نقشه‌های جاهطلبانه‌ی آمریکا در جهان را رقم زده است. او که به دلیل نقشش در پایان دادن به جنگ ویتنام، برنده‌ی جایزه‌ی صلح نوبل شده، در مصاحبه‌ای در ۱۱ ژانویه‌ی ۲۰۱۲-سه سال قبل از لشکرکشی آمریکا به بهانه‌ی داعش-می‌گوید: «اگر صدای طبل جنگ را نمی‌شنوید، گر هستید» و می‌افزاید: «جنگ پیش رو، آن چنان ویرانگر خواهد بود که فقط یک ابرقدرت می‌تواند از آن جان سالم به در برد و آن، آمریکا است... این، همان لحظه‌ی نشاط‌آوری است که رویاهایم خبر از تحقیقش می‌دهد.

... به ارتضی اعلام کرده‌ایم که باید برای دسترسی به منابع، ۷ کشور خاورمیانه را اشغال کنیم و آن‌ها این کار را تقریباً انجام داده‌اند. فقط یک مرحله از جنگ باقی مانده که می‌تواند تعیین‌کننده‌ی همه‌ی معادلات باشد و آن ایران است... اسرائیل با تمامی قدرت و سلاحش هر چقدر بتواند از اعراب خواهد کشت و اگر همه چیز خوب پیش رود، نیمی از خاورمیانه، اسرائیلی خواهد شد. جوانان ما در دهه‌ی اخیر توسط بازی‌های کامپیوترا برای نقش‌آفرینی در این امر، کاملاً آموزش دیده‌اند. جالب است بدانیم بازی «Call of Duty: Modern Warfare 3» دقیقاً منعکس‌کننده‌ی آن چیزی است که در آینده‌ی نزدیک به وقوع خواهد پیوست.

... جامعه‌ای جدید خواهیم ساخت که در آن فقط یک ابرقدرت باقی مانده؛ و همان است که حکومت جهانی را پایه‌گذاری خواهد کرد. فراموش نکنید؛ بهترین اسلحه در اختیار آمریکا است. چیزهایی داریم که هیچ کس دیگر در جهان ندارد. هنگامی که زمانش فرا برسد، آن‌ها را رو خواهیم کرد».

این است آن چه برنده‌ی جایزه‌ی صلح نوبل در سرمی‌پروراند؛ این است طنز تلخ روزگار ما.

